ודילמא בעי הא דלא בעי הא אקירה בעי – And perhaps only a הנחה is not required to be on a 'מקום ד' (according to ר"ע), however an מקום ד' requires a מקום ד'.

Overview

The גמרא asked: Even though we see that ר"ע does not require a מקום , from the fact that he holds קלוטה כמי שהונחה אונחה, however it may be that he does not require a עקירה for מקום ד', but he does require a עקירה.

The question arises: why should there be any difference between הנחה and ? Since we see that "ר"ע holds that הנחה does not require a 'עקירה, why should עקירה be different? Did the גמרא note anything in the words of ר"ע that would cause this difference?

רש"י and תוספות take different approaches to the גמרא' question 'ודילמא כו'. question 'ערילמא כו' learns that from 'עריה words we can deduce that רש"י holds, that א עקירה is different from תוספות learns that inherently (without s'עריה statement) א נא שירה is different from הנחה הנחה ה

ר"ע בייוק מדלא חייב ב" explains that the מדייק מדלא מדייק that ר"ע is מדייק מדלא מדייק מדלא מקום ד' would require a זורק the מחייב וורק is not מחייב the מחייב for two איסורים

הכנסה החצאה ואחת משום הוצאה – one for הוצאה and one for הכנסה, since הוצאה, so when the אויר רה"י to the אויר רה"ר, so when the object went from the ר"ע, there was a הכנסה הכנסה, so if אויר רה"ר holds that to the הכנסה הכנסה, so if אויר רה"ר holds that a 'קום היובים is not required neither by עקירה חסר מקום ד' there should be two מקום ד'. However since it says מלאכה but not מחייב שתים that means he is only חייב for one מלאכה, namely הנחה for we have a הנחה but no עקירה עקירה הוצאה for we have a הנחה הנחם לעקירה הוצאה but no אפירה הכנסה however does require a מקום ד' however does require a הנחה הכנסה that while a מקום ד' he is not עקירה מקום ד' however does require a עקירה הובה מסום מקום ד' however does require a אפירה הובה הובה מקום ד' only once for הנצאה only once for הנצאה הוצאה הנחה הוצאה הוצאה

"ב מחייב ב' – And there is a difficulty with this deduction, for perhaps the reason that he is not הייב for two מלאכות is not because there is no מלאכות, since an עקירה, it is possible that an עקירה also does not require a עקירה, and the reason why he is not הכנסה also, is because

קרבן את מחייב אתולדה במקום אב – for there is a rule that one is not קרבן (קרבן a on a תולדה when he does it together with the אב and since הכנסה is a חולדה of הוצאה, we cannot be הרנסה him for הכנסה when he is already הוצאה for הוצאה.

רב יהודה – and furthermore there is another difficulty with this ביהודה א vill say, shortly

'זורק מרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע מחייב מחייב אמצע מחייב לרה"ר לרה"ר לרה"ר ורה"י באמצע מחייב מחייב אמצע, for הוצאה and ^{2}

ברייתא ברייתא – even though in the ברייתא it stated simply that ברייתא, not specifying how many היובים, nevertheless רבי understood it, to mean two, so therefore

הריב שתים שתים לר"ע מנא לן דלא מחייב שתים – here too concerning ר"ע, how can we be sure that he does not mean two?

The question remains, why did the גמרא think that there should be a difference between and מחספות ?עקירה answers:

ונראה לפרש - And it appears to תוספות, that the explanation ונראה לפרש - of the גמרא' question: that perhaps an עקירה בעי requires a מקום ד, as opposed to הנחה, is

משכן ממשכן – that since we learn out מלאכת הוצאה from the משכן המשכן – where they would take the articles which they donated from their closets which were 4 טפחים by 4 עקירה, the required space for an עקירה

בותנין ליד עושי המלאכה – and would then give it into the hands of the workmen which is not 4 by 4. So there is good reason to distinguish between מקירה and for that is the way it was in the מקום ד'. There was a מקום ד' and not by the הנחה.

ולפי מה שפירשתי לעיל – and according to what I explained previously – that we learn out (מקום מלאכת הוצאה and) the requirement for a מקום ד', from the מקום אל יצא איש ממקומו, that no man shall take an object out of its place

אתי מיירי בעקירה מיירי אתי נמי שפיר אתי ומי בעקירה מיירי - it is also well understood the distinction between עקירה והנחה, since this פסוק is concerning עקירה, for that φ is telling us that we cannot remove an object from φ place (to another רשות), so we are talking about the עקירה, when we say 'from φ place' thereby requiring a φ place of ד' על ד' for φ , but not necessarily for הנחה.

Summary:

There are three ways to explain why the גמרא assumes that even though a does not require a 'קום ד', nevertheless an עקירה may require a 'מקום ד'.

_

Even if we were to say that ר"ע holds that a חייב is חייב, see שבת צז,ב or we would find a case where he is תוסי או, see תוסי או, see תוסי צז,ב ד"ה למימרא.

² See #1

 $^{^{3}}$ See תוסי ב,א דייה יציאות [הבי] ו ^{3}

רש"י learns that we deduce it from the wording of au", since he did not say not that proves that he is הייב שתיים but not for the הכנסה, because there was no עקירה ממקום ד'.

תוספות refutes this proof, and says that: 1) the reason that he is not חייב שתים is because אמן אחייב אתולדה במקום and has nothing to do with a 'מקום ד' , or 2) חייב שתים really meant חייב שתים.

תוספות offers two explanations, why עקירה should be different from הנחה. Either because in the משכן there was a 'עקירה by מקום and not by הנחה, or alternatively the פסוק requires a עקירה only by אקירה and not by הנחה.

Thinking it over

- 1. Does not the phrase 'קלוטה כמי שהונחה כמי, itself suggests that this applies mainly to הנחה and not עקירה? Why don't we use this as proof?
- 2. How do תוספות and תוספות differ in understanding the קשיא, ודילמא הנחה הוא According to whom is the word 'ודילמא' more appropriate?
- 3. How can we relate their differences in this תוספות, to the way they learn the גבי מקום ד' והנחה מעל גבי מקום ד' וליכא?
- 4. How will ר"ע hold regarding a need for a 'מסקנא according to the מסקנא?
- 5. According to 'תוס', who explains that there is a difference between עקירה and הנחה, why did the גמרא assume originally that both הנחה and מקום ד'?
- 6. According to רש"י, why did ר"ע differentiate between הנחה and הנחה why didn't רש"י use that reason, in the manner that תוספות does?